

foreflaae Regjeringen bemyndiget til at ordne alle flige Forhold, paa hvilke Lovforflagets Bestemmelser altsaa ikke skulle være umiddelbart anvendelige. Med Hensyn til de exempelvis nævnte vigtigste Arter af disse facultative Forretninger bemærkes iøvrigt Følgende:

Den i Aaret 1865 af Administrationen indførte Expressbeførgelse paa Bestemmelsesstedet i saadanne enkelte Tilfælde, hvor Afsenderne for den hurtigere Beførgelses Skyld ønske Forsendelserne afleverede ved et særligt Bud, er nærmest at betragte som Postbestyrelsens Medvirkning til, at vedkommende Posthus leier et Bud for Afsenderens Regning, og da Bestemmelserne herom endog kunne være at modificere efter de locale Forhold, bør Ordningen af denne Beførgelse fremdeles være overladt til Administrationen.

Befordringen af Reisende og Reisegods med de regelmæssige Poster er hidtil skeet efter administrativ Bestemmelse (jfr. kongelig Resolution af 4de September 1857), og da denne Side af Postvæsenets Virksomhed stadig faaer mindre Betydning, efter som Jernbaneanlæg og private Entrepriser gjøre det muligt for Postvæsenet at trække sig tilbage fra Personbefordringen, for hvilken derhos Taxterne bør kunne varieres efter de atter væsentlig af Kornpriserne afhængige Befordringsudgifter, er Ordningen af Personbefordringen foreflaaet overladt til Administrationen ligesom hidtil.

Den Indsamling og Omdeling af Postforsendelser paa Landet udenfor Posthusenes Ombæringsdistrikter, der finder Sted ved Postvæsenets Hjælp (Landpostbude), er endnu temmelig ny og tildeels saa lidt prøvet, at det helst fremdeles maa være overladt til Administrationen at ordne denne Beførgelse og fastsætte de efter Omstændighederne meest passende Taxter for denne, og dette gjælder endnu mere om Beførgelsen af saadanne Gjenstande, der indleveres til Postvæsenet for efter Afsenderens Dulle at distribueres fra Indleveringsstedet sammen med de almindelige Postforsendelser, en Beførgelse, der af Postvæsenet stedse maa betragtes som et Appendix til den øvrige Virksomhed, og som ialfald endnu kun har nogen Betydning i Kjøbenhavn.

ad § 7.

Denne § er et Udtryk for den alt nu faktisk bestaaende Ordning, ifølge hvilken Fastsættelsen af Postforbindelserne, Befordringstiderne, Valget af Transportmidlerne og de øvrige Foranstaltninger til den regelmæssige Fremførelse af Posten bestemmes af Administrationen under Hensyn til de værende Forhold og Omstændigheder samt under Benyttelse af den i Bevillingerne paa Postbudgettet liggende Bemyndigelse fra Lovgivningsmagtens Side.

ad § 8.

For at Postvæsenet uden uforholdsmæssig Beføstning skal være istand til at vedligeholde en efter Tidens Krav tilstrækkelig hyppig Befordring af de Gjenstande, det er forpligtet til at besørge, maa det kunne gjøre sikker Regning paa at kunne benytte de i andet Viemed mellem forskellige Steder oprettede regelmæssige Befordringer (Jernbaner, Dampskibe osv.) til Frensenselse af Post. Forsaavidt der til Oprettelsen af flige Befordringer behøves Concession, kan Befordringseieren ved denne tilpligtes at medtage Post, og hvad Postvæsenets Ret til at benytte private Skibe angaaer, da haves der i Lov af 11te Marts 1851 § 14 (jfr. nærværende Forflag § 9) den fornødne Ewangsbestemmelse. Er saadan har derimod hidtil manglet med Hensyn til Dagvogne, Omnibusser og lignende regelmæssige Befordringer, der ikke her, som i andre Lande, behøve Concession, naar de ikke gribe ind i Extrapoststationernes Eneret til at befordre Reisende; og omendstjøndt disse Befordringer i Reglen ville være villige til at medtage Post i et nærmere begrændset Omfang for den Godtgjørelse, Postvæsenet er istand til at byde, har der dog viist sig Tilfælde, hvor Medtagelsen af Post er bleven nægtet, ligesom det ikke er usandsynligt, at Postvæsenet vil kunne komme til at yde en urimelig høi Godtgjørelse, naar Befordringseieren i Mangel af Concurrence og et lovbestemt Maximum for Godtgjørelsen er istand til at fordre denne ansat efter eget Behag. For at Postvæsenet kan være sikket mod flige Ulemper, indeholder nærværende § Forflag til